קנט א מיי' פ"ח מהל' שכועות הלכה ד ופ"ה מהל' סנהדרין הל' יד:

קס ב מיי' פ"ח מהל' שכועות הלכה ב:

קסא ג ד מיי' פ"ב מהלכות נזקי ממון הלכה ח סמג עשין סז:

קסב ה מיי' שם הלכה ז ופ"ח מהלכות סנהדרין הל' ט סמג עשין סז ע"ש ופ"ב מהל' עדות הל' ג סעיף ג:

קסג ו מיי' פ"ג מהל' נזקי ממון הלכה ז סמג שם עוש"ע ח"מ סימן שצח סעיף ו:

קסד ז מיי' פ"א מהל' סנהדרין הלכה ט סמג עשין סז עוש"ע ח"מ סימן ג סעיף ג:

קסה ח מיי' פרק ג מהלכות נזקי ממון הלכה ז סמג עשין עז עוש"ע ח"מ סימן שצח סעיף ו:

קסו ט מיי' פ"ה מהל' סנהדרין הלכה יג ופ"ב מהל' נזקי ממון ה"ו סמג עשין סז עוש"ע ח"מ סימן ג סעיף ה:

קסז י מיי' שם פ"ו הל' ז סמג עשין עד עוש"ע ח"מ סימן יד סעיף ג:

פי' כרס"ר רמ"ל

קסח כ מיי' שם ופכ"ה שם הלכה ח ופ"ו מהלכות ת"ת ה"ד סמג שם עוש"ע ח"מ סי' יח סעיף ג ועוש"ע י"ד סי' שלד סעיף מג:

קסט ל מיי' פ"ג מהל' ת"ת הל"ב סמג עשין כו עוש"ע י"ד סימן שלד סעיף מג:

[עי' תוספות כתובות מח: ד"ה כח]

קע מ מיי' פ"ה מהל' נזקי ממון הל"ט סמג עשין סז סח ומיי' פי"ג מהלכות רוצח ושמירת נפש הלכה ד טור ש"ע ח"מ סימן תכו סעיף ג וסימן תכז סעיף ח:

קעא נ מיי' פ"ה מהל' נזקי ממון הל"ה סמג שם עוש"ע ח"מ סי' שפט סעיף ו:

קעב ס מיי' שם הל"ו עוש"ע שם סעי' ח:

נושאי כלים

1) אמר מתני' רבינו חננאל

2) קרן ופרה

ברייתא דר' נתן

מהנך

ב"ב ס"ה

מהנך האי

המית שורי את פלוני או שורו של פלוני הרי זה משלם על פי עצמו מאי לאו בתם, במועד אבל תם מאי הבי נמי דאין משלם על פי עצמו אי הכי אדתני סיפא המית שורי את עבדו של פלוני אין משלם על פי עצמו לפלוג וליתני בדיוקא בב"א במועד אבל בתם אינו משלם על פי עצמו, אלמא במועד קמירי תא שמע זה הכלל כל המשלם יותר על מה שהזיק אינו משלם על פי עצמו מאי לאו הא פחות ממה שהזיק משלם אבל הא כמה שהזיק משלם אבל פחות מאי, הכי נמי דלא משלם, אי הכי אדתני זה הכלל כל המשלם יותר על מה שהזיק אינו משלם על פי עצמו ליתני זה הכלל בל שאינו משלם כמה שהזיק דמשמע פחות ומשמע יותר, תיובתא והלכתא פלגא נזקא קנסא *תיובתא והלכתא? אין טעמא מאי הויא תיובתא משום דלא קתני כמו שהזיק לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמירא להו ממונא הוא משום הכי לא קתני, והשתא דאמרת פלגא נזקא קנסא האי כלבא דאכל אימרי, ושוורא דאכלה תרנגולא, משונה הוא ולא מגבינן בבבל, והני מילי ברברבי אבל בזוטרי אורחיה הוא, ואי תפס לא מפקינן מיניה, ואי אמר קבעו לי זימנא דאזלינא לארעא דישראל קבעינן ליה, ואי לא אזיל משמתינן ליה, ובין כך ובין כך משמתינן ליה עד דמסלק הזיקא–מדרבי נתן דתניא *רבי נתן אומר מניין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו ואל יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? ת"ש לא תשים דמים בביתך: **מתני' חמשה תמין וחמשה מועדין: הבהמה אינה מועדת לא ליגח ולא ליגוף ולא לשוך ולא לרבוץ ולא לבעוט, והשומר אחד מהן הראוי לה הרגל מועדת לשבור בדרך הילוכה, ושור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם, האוכל והארי והדוב והנמר והברדלס והנחש הרי אלו מועדין רבי אלעזר אומר בזמן שהן בני תרבות אינן מועדין, והנחש מועד לעולם: **גמ'** מדקתני והשן מועדת לאכול מכלל דבחצר הניזק עסקינן וקתני בהמה אינה מועדת לשלם כוליה אבל חצי נזק משלמת מני רבנן היא *דאמרי "משונה קרן בחצר הניזק חצי נזק הוא דמשלם" אימא סיפא שור המועד ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם אתאן לרבי מרפון *דאמר "משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם הוא דמשלם" רישא רבנן וסיפא רבי מרפון? אין דהאמר ליה שמואל לרב יהודה "*שיננא, שבוק מתני' ותא אבתראי רישא=רבנן וסיפא=רבי מרפון, רבי אלעזר משמיה דרב אמר כולה

ואי תפס לא מפקינן מיניה. [א]תוס' ד"ה ואי תפס כו' דוקא לי *תפס [המזיק עצמו כגון] כלב לו המזכרת קתני דלא מפקינן מיניה כמו שהזיק דמזיק הקילו חכמים שיוכל להחזיק בו אם נקמו בשעת היזק לבד מידי דמחרימא לן דאי בכל דבר שיתפוס לא מפקינן יבא לידי תקלה דיוסף לו למחר יגזול כל אשר לו ולא נוליף ממנו דאין דיני קנסות וזה יפסיד יותר ממה שהזיק והא דתנן בכיצד הרגל (נזקין דף יט:) ההוא חמרא דאכל נהמא ופלסיה לפלגא וחייביה רב יהודה לתנהמא נזק שלם ולפלגא חצי נזק מיירי בתפס לו היה דוחקו ע"י שמתא דקבעיה זימנא לנ"י כולה

המית שורי בו' מאי נפקא בתם · וה"ק המית שורי לתם פלוני משלם חצי כופר ע"פ עצמו ורבי יוסי הגלילי היא לו שורו של פלוני המית משלם ע"פ עצמו חצי נזק **לתמת ממונה הוא**: **עבדו של פלוני** · הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שוה לתם **נפלוג וליתני בדידיה** ·

תורה אור ויקר

[נקמן מג. כתובות מח.]

הנהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה ואי תפס כו' דוקא · עי"ש דוקא כ"כ אבל הרמ"ה וב"ח מוקין עלי':

עיכובין י. עז:] [כתובות מח:]

[נקמן מו. כתובות מח:]

גליון השס"ם

מתני' חמן מועדת [מתעסה, מועדת (אכול· עיין לעיל דף ד ע"ש תוס' ד"ה למתניתין: **גמ'** תין דתפ לעיל יד ע"ש ולקמן לו ע"ב: **תום'** ד"ה ואי כו' תפס המזיק עצמו· עי' לקמן דף לו ע"ב ברמ"ה ד"ה ההוא דתקע:

[נקמן כה:]

[לעיל יד. וב"ק לו. כלכות נז. ב"ק]

[א] תוס' ד"ה ואי תפס כו' דוקא · עי"ש דוקא כ"כ אבל הרמ"ה וב"ח מוקין עלי':